

Ngái nác Viãt căm thù ngái Táu đán tán xáng táy. Bái tá tiên, ông cha ngái Táu tá Tán Tháy Hoàng làm Vua, cho đán tán báy giá. Triáu đái nào cáa Trung Hoa cũng tính đán chuyán ná đánh chiám nác Viãt, mà quân Táu đánh trán nào cũng thua. Nháng giáng ngái Hán gian xáo, há tìm trăm pháng ngàn ká đá thôn tính nác Viãt.

Lách sá cáa dân tác Viãt Nam đáy gian truân và bi tráng. Thá nghĩ thái đái sá khai, ngái Viãt đá báng ngái Táu đán tàn nhán đán mác nào? mà há nguyán: “Thá sáng vái cám thú trong ráng còn hán làm nô lá cho quân Táu.”

Ngày tá buái đáu đáng nác, chúng ta tháy thái đá quyát liát, đát kháat cáa tián nhán ta, thái cá xa xáa triáu Hùng vái nhà Thác, Tây Hán, vái Ná Tráng Váng... đái vái nháng cuác xâm lăng, đáng hóa cáa ngái Trung Hoa.

Sách “Hoài Nam Tá” á thiên “Nhân gian huán” có ghi: “Ngái Viãt lái cùng nhau cáng ngái kiát tuán làm táng, rái ban đám ra đánh quân Tán. Đái phá đác quân Tán và giát đác Đá Thú (quân Tán tháy phái, máu cháy máy chác vái ngái. Cuác chián giáa quân Tán vái dân binh Viãt đá dián ra trong 3 năm (218-214 tr. CN) và quân Tán đá đái bái. Chián tháng cáa ngái Viãt đá làm chán đáng cá đát Lĩnh Nam lan truyán đán đát Trung Nguyên.

Sách sá ký cáa Tá Mã Thiên cũng chép lái sá kián trên (...) Sá ký cũng cho biát thêm: “Nhà Tán tiáp tác đát ra quán Quá Lâm, Nam Hái. Trong cuác chián vái ngái Viãt ván tiáp dián ngày mát ác liát. Kéo dài đán năm 208 tr. CN không tháng đác ngái Viãt buác Tán Nhi Thá phái bái binh.

Năm 214 Tr CN Tán Tháy Hoàng lái cá Nhâm Ngao sang làm Đô Úy quán Nam Hái và Triáu Đà làm huyán lánh Long Xuyên (thuác Nam Hái), đám theo 10 ván dân nghèo, loái tù tái, buôn đá vát sang nác ta cho á lán vái ngái bán xá, láy ngái bán xá. Quân dân Âu Lác ván tiáp tác kháng chián mánh liát, quân Táu luán bá đánh phá thiát hái, ăn không ngon, ngá không yên trong suát mái năm.

Đán năm 210 Tr. CN. Ngao và Triáu Đà lái đám quân sang đánh nác ta, Ngao đóng quân á Tián Giang nay là bán Đông Há Bác Ninh. Triáu Đà đóng quân á núi Tiên Du cũng thuác Bác

Năm 256 trƣớc CN. Lã Bật Vi đến thăm, đến cửa vào đều có chính trị, đến các thành phố và liêng vào con bài T. S. Bây giờ H. C. m. Đào, cũng đến thăm, đến cửa vào đều có con bài Nông Đ. c. M. nh và Nguyễn T. n. Dũng.

Độc sách Tôi, chúng ta cảm nhận nhiều truy n ngày xưa mà y hệt truy n ngày nay.

Thì Lã Bật Vi, anh chàng Tôi S, một con người đang trong cái th cùng c c a s một v n, ch a h có một ch đ ng trong tri u đình nhà Tôi n. Cũng vậy, h Nông đ t Vi t là một ng i M ng, không có cách gì bỏ lên đ c chi c gh t t đ nh trong tri u đình n c Vi t. Có một đ i u mà chúng ta y m , vì nó l loi và l c l ng trong l ch s . Một th ng m i ngu đ t làm vua trong th i đ i vẫn minh! Còn Ngụy n Tôi D ng một th y lang quên (y tá) vô danh ti u t, sao có th leo lên ch c Tôi T ng?

Ngày tr c, Lã Bật Vi hoàn toàn tin vào vi c đ u t c a mình, s thành công, thì nay, Giang Tr ch Dân, H C m Đào cũng vậy.

Trong b i c nh tri u đình Vi t Nam tham tàn, đ c ác. Hàng Vua quan thì ngu đ t, đ i đ t, t i tằm! Nh ng l i tham lam, không t m t vi c gì đ ki m chác, v vét, b túi, k c vi c buôn bán ph n , tr em, k c đ t đại, tài nguyên c a Tôi Tiên đ l i, còn dân chúng thì c hàn, l m than, rên xi t! Mà v n ph i ph c từng, h ai lên ti ng ho c t ý ph n đ i thì chúng gi t ho c b tù hành h . Chúng bi t rõ dân chúng oán h n có th vùng lên b t c lúc nào. Ch đ c n có ch n ng t a. Trong lúc B c kinh cũng c n đ n chúng. Giang Tr ch Dân, H C m Đào v n mang giòng máu Lã Bật Vi, th o ngh buôn Vua bán Chúa, h bi t: Trong t t c các ngành đ u c kinh doanh, không có ngành nào l i l i b ng “buôn vua”. Không đ ng binh mà l y đ c n c Vi t, không phí s c mà đ c nhi u l v t. Đ u đó không th không xem xét, có v n t c a t s đ l i. Đ c m u đ i tho i gi a Lã Bật Vi v i cha. Ta th y đ c ý nghĩa thâm thúy c a v n đ :

- Con h i, cha đáp nh sau:

- Làm ru ng thì l i g p m y?

- N u đ c mùa thì g p m i.

- Buôn vàng b c, châu báu thì g p m y?

"Buôn Vua" - Nhị ng khuôn mặt đ s VN hi n đ i!

Tác Giả: Tr n Nhu

Thứ Hai, 14 Tháng 12 Năm 2009 06:11

- N u mua khôn bán khéo thì lãi g p trăm.

- N u đ u t vào ng i, giúp h n làm Vua, tr vì thiên h , n u thành công trong v đ u t l n nh v y thì lãi g p bao nhiêu?

M t câu h i nh v y. Đúng vào th i đ i m đ qu c Xô Vi t s p đ . Vua chúa Vi t Nam hoang mang ho ng h t. Tri u đình tri u các quan đ n h p bàn, có ng i nói ta nên đ a vào M ...

Có ng i i b o ta nên đ a vào T u... Có ng i ph n đ i. Lâu nay n c Vi t kh n đ n vì n c T u, nên không th đ a vào h . Phe ng v thân T u ph n đ i. N u đi v i M làm sao gi đ c Đ ng? Ph i tính đ n chuy n lâu dài đ t quy n l i c a đ ng lên trên h t. Cu i cùng hoàng đ Đ M i nói:

- Ta s n ng vào th m nh, mà không đầu b ng n c T u, các quan trong tri u ph n l n đ ng v phe Đ M i. Đ i nguyên soái Lê Đ c Anh nói:

- Đúng, không đầu b ng n c T u, cho nên không gì b ng g p gáp c t đ t c u hòa l y lòng n c T u, làm ch n ng đ a lâu dài.

Khi b n M i, Anh th n ph c B c tri u. Ng i Hán không b dã tâm, l n thay h t các v đ i th n, h cho là b t tín, b nhi m nh ng k h cho là trung tín.

B c tri u l a ng a.

Duyên c gì ch n Nông Đ c M nh? Tuy là con r i c a h H mà không chính danh ch ng qua ch là anh M ng xó r ng! Sao có th đ c Thiên T nhìn th y, Thiên T mà có quá c sang n c Vi t, thì cũng không dùng cái th anh, th v a ti n hóa v n sang ng i!

Đi u k là sao Nông Đ c M nh i đ c Thiên T nhìn th y, hay là có k nào ch đ n...

Còn th ng Dũng, làm sao dám m t i ch c T t ng n c Vi t? Dù có g ng ráng s c cũng không th nào lên đ c nh ng b ng g p th i lên nh đi u, l t xác tr thành giai c p lãnh đ o. H n v n ma danh qu quy t, không mu n mình chìm đ m trong đám công ch c b c trung, y đ c Lê Đ c Anh ti n c và móc n i v i nhân viên m t v c a Tòa Đ i s quán Trung Qu c Hà N i. Do đó đ c c t nh c lên ch c v Phó th t ng, th i gian này, y t Hà N i đ n B c Kinh nh con thoi...

Y là đ ng viên c ng s n, nh ng cũng h t s c mê tín đ đoan. Trong lúc phong trào thu t s , t ng s , t vi, nhân t ng, đ ch s , tam th di n c m, l c nhâm, đ i đ n, bát quái, phong th y, đang n r ở Sài Gòn, Hà N i.

H n t ng l là đám cán b lãnh đ o chớp bu r t đám mê bói toán, t ng s , có s c thu hút h p đ n các đ ng viên t trên xu ng đ i. Dũng đ c Thi u t ng Chu Văn Phát gi i thi u th y Khuông Văn Thìn, m t ng i n i ti ng nh t Sài gòn, xem cho m t qu “công danh s nghi p”. Nh Thi u t ng, th y bi t đ c t y c a Dũng, nên đoán r t trúng.

Đ khích l Dũng, ông còn đ n truy n T u.

Tôi th y: “Quan Xá Nhân và Đông Ph ng Sóc đ u là nh ng ng i đoán gi i nh th n, có l là m t ng i có công năng đ c bi t cũng nên. M t l n Vũ Đ b m t con th ch thùng vào v i đ y l i, cho tri u vài ng i đoán gi i đ n, k t qu không có ai đoán trúng. Đông Ph ng Sóc th nh c u Vũ Đ cho ông ta th m t cái! Ung dung nói:

“H th n nghĩ r ng là r ng nh ng không có s ng, gi ng r n nh ng l i không có chân, bi t leo vách chính là th ch sùng. Vũ Đ khen ng i h t l i, l p t c th ng cho m i t m l a.”

Nghe xong câu chuy n, Dũng r t tâm đ c m c p t ng cho th y Thìn m i tri u đ ng.

Lúc này vua Hoàng đế ngồi trên thềm sang Hà Nội. Y ăn mặc lịch thiệp nho nhã, giọng nói nhún nhún sỏi sỏi. Trong bài di văn đức trẫm có quở hỡi Việt Nam (2), tiếng vua tay vang rền như sấm... tan cuộc, biến Phú, Trừng, Tô Huy Rứa, Đào Duy Quát, bu quanh Hoàng đế Cầm Đào thừng nào cũng muện hôn chân...

Nguyễn Tấn Dũng không muện mình đắm chìm mãi trong chức vụ Phó thủ tướng. Y xin yết kiến vua trên Hoàng đế Cầm Đào, mặt mày rầu rĩ khó khăn, râu: thừng có điếu gì xin Hoàng đế chỉ giáo?

Nào ngài hãy Hoàng đế đi thừng vào việc "hợp tác hóa toàn diện" Việt Nam phải dành cho Trung Quốc khai thác tài nguyên, đức biết là khai thác Bauxite ở Tây Nguyên, phải ưu tiên cho người Trung Quốc vào Việt Nam kinh doanh làm ăn, đức từ các khu vực kinh tế thừng mội các tỉnh Việt Nam.

- Cầm ngài báo chí nói đức Hoàng Sa, Trừng Sa hay đức cướp đức chiếm quyền Việt Nam, cầm báo chí đức đức Trung Quốc. Phải trừng trừng nhừng phừng tuyên truyện chừng Trung Quốc đức đức biết đức hình thức nào, phải hợp tác an ninh chung...

Dừng chăm chú nghe, và người xin rằng sẽ phừng với Bộ trưởng. Hoàng đế hỏi:

- Tôi xa xôi nay ai trung thành với Bộ trưởng như thế?

Dừng suy nghĩ mặt lát râu râu:

- Người trung thành như thế với Bộ trưởng như thế chính là thừng. Hoàng đế Cầm Đào đức đức ban cho mũ áo. Rồi phán: Ta y thác riêng cho ông mội việc.

Đức đức lên chức Thủ tướng, Dừng vui mừng quá sẽ, người đức nhìn Hoàng đế hãy Hoàng đế mà xông xang trong lòng. Tôi đó quan trọng đức đức trong tay Dừng. Bình quyền, công an mặt vua trong tay Vừng, em của y. Thừng đức đức gì cũng do cầm với Trung Quốc đức đức đức đức đức...

Mặt khác, Bộ c Kinh cài b n tay sai sâu vào các ngành, Bộ c a Vi t Nam...

T d i lên, t trên xu ng... mua chu c, h i l các viên ch c đ a ph ng. Ký các h p đ ng ma giáo đ xây đ ng các khu kinh t T u c các t nh, mua, thuê dài h n các vùng đ t quan y u...

Th là c nghi p ngàn đ i b ng tr ng tay! Nhi u c u th n ng ngác, ph n đ i xuống... Còn các t ng lãnh t i ch c, k đi theo ng i n n p, tuy b t mẫn nh ng ch a ai dám ra m t ch ng đ i.

Gi ch c T t ng, Dũng đ ng đ ng t đ c, nhìn thiên h b ng n a con m t. Y ch nghĩ đ n quy n l i đ a v là có th làm b t c v c gì theo ý ngo i bang. Y không hi u đ c c c di n chính tr , xu th c a th i đ i...

Tri u đình c ng s n ngày càng sa sút, thanh khí ngày m t đ i b i, tham ô, lãng phí hoành hành kh p xã h i.

Các quan đ i th n can ngăn, Dũng đ ngoài tai. Nh ng k sĩ chính tr c b trừ ém, b n a dua n nh hót đ c tin dùng. Nh ng ng i yêu n c l n l t b b t. Ch đ ngày m t tu t đ c, xã h i r i nh m bồng bong. Tr i qua chi n tranh lo n l c nh ng năm cu i th k s h n lo n c a th i lo n l c v n c thăm th m đ n t ng gi t máu c a lê dân! Th i bình còn n y sinh ra hàng lo t nh ng bi k ch quái đ n...

Tri u đình c ng s n ch a bao gi b nhân dân ai oán nh hi n nay, th m k ch dân oan không th k xi t, thông tin b b ng kín. Đau kh lam lũ nh m t dòng ch y trôi gi t kh p n c, kh p th gi i! Không th bi t h t đ c. N i b t có ba th m k ch l n: C i cách ru ng đ t - th i H , th m k ch 30-04 và th m k ch ng i v t biên!!!

*

Còn th ng M nh, h n là k thô b man r i, đ r ng. Ch a t ng đ c th y thiên t n c T u, l n này đ c g p là m t ân hu không ng .

Trên các mặt hàng H, hàng quần áo đang nổi cội Việt, xin tiễn các ông và người bạn học và nhà mặt quần huyến n của T. Đ. giờ đến các địa phương, tất cả vẫn tiếp bán n, hàng cho vào hòm sít để y n p kín. Ông Đ. c M, Nguyễn T. n Dũng, Nguyễn Phú Tr. ng cũng giờ ng nhà H. Chí Minh, Đ. M. i, Lê Đ. c Anh. B. n chúng là những quái thai sống bên sống cùng các địa dân chúng và tất cả những sự suy đồi thoái hóa của đời sống và nhân phẩm!

*

"Tác nhân thực sự, tất cả những báo cáo", (của Ph. t Giáo. Trong truyện K. u của c. Nguyễn Du đưa vào để phê phán thuyết Thiên Mệnh của Nho Giáo, để trả lời sự mong chờ của con người, do chính con người tạo ra.) M, Dũng, Tr. ng không thể nào ngoài luật nhân quả, ngày sinh nhật T. ng Giáp 99 tuổi, nhiều quân nhân đến chúc mừng, trong số đó có một viên Trung úy của n, con Thi. u t. ng Lê C. ng, bây giờ ông này đã mất. Trong số t. ng lãnh, ông là một người tốt bụng ngay thẳng, biết nhìn xa trông rộng, đến c coi như người gửi t. ng Giáp.

Hôm nay ông rất mừng đến gặp người con, viên Trung úy ôm lấy ông, giờ ng xúc động nói:

- Tôi biết Đ. i t. ng gần đây có kiến nghị với Trung. ng và với Trung Quốc khai thác Bauxite ở Tây Nguyên.

T. ng Giáp:

- Hãy coi tôi như "người chết rồi". Nếu tôi có gì yên lòng.

Đ. t đại, lãnh thổ những quy định bất khả thi ng những. Anh có biết, tất cả sao mặt đất, mặt biển, mặt Hoàng Sa, Tr. ng Sa từ lâu rồi mà dân còn nhiều người chưa biết không?

- D.

"Buôn Vua" - Những khuôn mặt đời sống VN hiện đại!

Tác Giả: Trần Nhu

Thứ Hai, 14 Tháng 12 Năm 2009 06:11

- Anh có biết tại sao người dân ta bỏ giếng Táu bên chät trên vùng biên cßa Tß Tiên mà không dám than?

- Dß.

- Các anh có biết khai thác Bauxite ở Tây Nguyên có thể đẩy cß dân tßc xußng hßa mà vßn cúi đầu để Táu làm không?

- Dß.

- Các anh có biết tại sao bỏ tờ nhật báo chí, nhật báo bloggers để ngßng đßng Trung Qußc không?

- Dß.

- Các anh có biết tại sao cßm giếng trời không được bày tỏ lòng yêu nßc không?

Viên Tßng già ngßn ngßng thßt lên nhßng lời cay đắng:

- Con cháu chúng ta sẽ hßi và cß dân tßc sẽ hßi, mà ai phải trả lời đây? Tôi đã sống quá lâu! Muốn chäng kißn đất nßc có sự thay đổi, trước khi nhßm mặt.

Nhßng câu hỏi được và tßng già, gßn đất xa trở lại đất ra. Trong bối cảnh đất nßc bß khác đất nhßp mà mßi mßnh lo nhß an ninh, tuyßt nhiên không có. Nhßng tên xâm lăng lại được ưu ái.

Dân chúng thì căm giận trước nhßng ngßng Táu mà lại dành công việc cßa họ. Nhßng chäng thì làm gì để thay đổi tình thế, và tất cả ngßng dân Việt đầu thú yßng chính quyền hiện nay có

Số báo trí của Trung Quốc. Cho nên giao cho người Hoa quá nhiều quyền lợi và công việc. Trong khi đời sống vật chất ngày càng xa lạ.

"Họ đã không ăn thịt con". Đó là công việc của làm thịt dân! Các hiệp các tôn giáo, đánh đập linh mục, chôn cất, truy bức và làm nhục họ! Đó là công việc này, bây giờ chúng ta có người Hoa là đồng bào quý trọng, không ai dám vô lễ. Năm 2008 có một thanh niên không biết được đến, bị người Tâu nắm hai chân đưa xuống đường chờ đợi tại cửa ngõ ngay giữa Hà Nội! Báo chí nín khe. Nhiều người treo biển người Trung Quốc xâm lược bọn xấu rồi thì người! Trong khi đó người Hoa tràn vào Việt Nam ngày một đông, nhất là vùng Tây Nguyên. Dân chúng xông xáo. Một hôm, nhà chức trách đưa người đến hỏi:

- Chú khách không phải là người Việt, mà sao lại đến đây? Người Tâu đáp:

- Tôi hỏi nhà Kinh thi (2) có câu: "Khép gươm trong không đâu không phải là đồng bào nhà Vua. Khép mặt đất bên nước, không người nào không phải là bạn tôi của Vua". Nay ông Nông Đức Mạnh, ông Nguyễn Tấn Dũng, Nguyễn Minh Triết là bạn tôi của Thiên tri. Còn sao anh ngang người hỏi tôi đến đó? Quan chức đưa người đến hỏi, tháo lui... mấy nhân viên công an, đứng quanh ai này đưa nhúm mặt, cúi mặt, rồi lên xe đi, không dám ngoái nhìn lại. Chú khách thấy bên kia bị điếm, đứng khựng như đứng trên mây, nhìn lên rừng núi Tây Nguyên, nghĩ bụng: Những người Việt dân chúng không đông như người đưa thì hiếm thấy, có trăm vạn hùng binh cũng không gì nổi. Sẽ nghĩ phải bắt chúng không chôn nhúng vào binh hùng thì người mạnh. Thời An Đông người Việt, số dĩ vua ta thôn tính được nước Việt, cũng là nhờ chính trị... Nay xét trí ba đời trước thì nước VNDCCH thành lập, con cháu họ Hồ: bên Lê Khả Phiêu, Lê Đức Anh, Đỗ Mười được phong hầu kị tập nhau, đến bên Mạnh Dũng ngày nay đưa do ta biết dùng chính trị.

Thật cuộc xâm lăng của phí mặt cần lường, của làm mất mặt người lính, của dùng tài máy bay, tàu chiến, của ném phát súng mà đoạt được nước Việt. Người Mỹ, để tiến, để cướp, để xông, để máu vào cuộc chiến tranh Việt Nam trên hai mươi năm, chúng được gì! Lại mang tội xâm lược, hiếp đáp, dân Hoa Kỳ phải chịu thua.

Trung Quốc có trên mặt đất dân, mà không cần dùng mất xu thu, cũng không làm khổ mất người dân, mà Trung Quốc chỉ muốn được nước Việt. Chỉ muốn được nước Việt thì càng mở rộng biên cương của đời Hán, chỉ muốn được ngu nhân tài nguyên của Việt, thì làm gift cho nước Tâu. Đây là mặt cuộc xâm lăng dè dàng vô tận khoáng hậu. Không khó nhọc gì, chỉ cần mua chuộc được bọn lãnh đạo chớp bu nước Việt, như đó mà chỉ muốn được nước mà bên Mạnh, Dũng vạn phải biết

n ta. Trong khi th gi i không cho mình là b o ng c. Chi m h t c a quý trong năm châu, b n bi n mà ch h u không cho mình là tham lam th là ta ch nh t c , mà danh i đ hai đ ng, i đ c ti ng là t t b ng.

*

V lão t ng, c g ng đ ng d y, tay ch lên t m b n đ Vi t Nam treo trên t ng tr c m t, nói gi ng cay đ ng nghiêm tr ng:

- Các đ m ch t t biên gi i phía B c đã m t! Bây gi Trung Qu c i chi m Tây Nguyên vùng chi n l c sinh t c a c ba n c Vi t, Miên, Lào thì quân đ i mình không th ch ng đ n i quân Trung Qu c, h a m t n c là t t nhiên! Viên t ng đ ng l i th dài, không khí trong căn phòng r ng l n im ng khá lâu. B ng ông l i đ ng lên.

- Đ ng i T u vào Tây Nguyên là h a l n r i! H a bom đ n, tuy t nhiên không làm m t nhu khí và tinh th n yêu n c c a dân. H a này là h a ghê g m ngàn năm sau không g ra đ c!

Lúc qu c gia h u s , tôi tu i già s c y u, không sao gánh vác đ c vi c n c, nay ch trông ch vào các ông.

Viên Trung úy c n v :

- Chúng tôi tài hèn, đ a v ti u t t. Sao c u mang đ c vi c l n?

- Không ch có các ông m i có th ...

- Nh ng chúng tôi ch là nh ng tên lính c n v , b o v các y u nhân trong B chính tr thì làm gì đ c?

Các ông có bi t th ng M nh, th ng Dũng là ph n b i T Qu c, bán n c ta cho T u không?

- D bi t.

- Th thì k thù c a dân t c, tr c h t là b n th ng M nh, th ng Dũng... ph i tr kh m y th ng đó, m i có th c u đ c n c, vi c này ng i ngoài khó có th gi t đ c b n chúng. Trung đoàn c n v nhi u năm ông đã bi t vô cùng nghiêm m t... ai mà đ n g n đ c b n chúng, ch có các ông.

Nói yêu n c th ng nòi, th nguy n hàng ngày, nay n c đang g p đ i n thì các ng i ph i đem cái ch t ra đ n n n c, cu c đ i ng n ng i, c n ph i làm m t vi c gì giá tr tr l i cho cu c đ i. Công vi c s chép vào s sách, ti ng th m s truy n mãi đ n ngàn thu, há ch ng đáng làm sao?

Mình vào cái th m t m t, m t còn. Ông l u ý, nh ng l i tôi v a nói v i ông là vi c qu c gia đ i s . Không nên đ ai nghi ng . Tôi g p ông là lòng tr i còn th ng n c Vi t, không đ n n i b k ít đ c. Nay vua T u có lòng tham vô đ , không làm sao th a m n đ c v ng c a h . Chúng không chi m h t đ c đ t c a thiên h , b t h t các qu c v ng ph i th n ph c thì không m n ý. V i n c ta bây gi H C m Đào n m ch c m y con bài này, ta gi t b n chúng s m t đ i m t a.

Viên Trung úy:

- Cha tôi lúc g n ch t, tr c khi nh m m t ông g i tôi đ n b o: N u n c ta l i b Trung Qu c xâm lăng, thì con ph i đem cái ch t ra đ n đáp. Vì v y xin đ c ch t vì n c.

Tham v ng lãnh th trên b , d i bi n c a Trung Qu c và nh ng toan tính sâu hi m khác đã đ a bóng ma dân t c ch nghĩa đ i Hán, tr thành n i ám nh đ i v i ng i cha.

Đ c ch n làm sĩ quan c n v b o v cho các y u nhân B chính tr , là lo i siêu đ ng, và h

thông là vô cùng cụ thể tín gọi tôn giáo các đoàn trong việc báo về giáo chủ, nên họ sẵn sàng vì đời...

Làm việc này, trung úy đã tách mình ra khỏi các nguyên tắc ban đầu của người lính cũn v. Bên này không phải là tính toán số học, cũng không phải là cân nhắc kỹ lưỡng như người cá nhân, mà là linh cảm nào đó cho biết cần phải hành động như vậy, chứ không phải khác.

Tất nhiên, suốt đời làm công tác báo về các yêu cầu nhân của mình, ông tuân theo một logic nhất định "sống với chó sói thì phải tru lên như chó sói". Những phi lý thay trong cái logic đó, có nhiều trở ngại giác ngộ là bên thân logic đời với ông. Nếu như có thể như vậy. Đó là một logic đặc đáo, hoàn toàn khác hẳn mà không một lần đã đến đến quy định như bất ngờ.

Đến với đời, những gì còn lại trong ông, nơi trái tim, đã trở thành mũi dao nhọn, đã cháy bỏng hệt. Tất cả đều cháy, cháy chung quanh, cháy trong lòng, nơi đây có sự "hoen ả" của quá khứ. Trung úy muốn rửa sạch, từ đó đêm nào ông cũng mài kiếm, là một chiến sĩ kiên dũng không dám mạnh dạn, phải chờ đợi. Không lâu vào ngày đầu năm 2010, Mạnh, Dũng, Trần đi kinh lý Tây Nguyên để có cơ cho Trung Quốc mở màn khai thác Bauxite đời quy mô đây.

Khi bên Dũng Mạnh, đi đâu có khoảng 500 thu hút và hàng ngàn công an đưa phụng b báo đảm an ninh cho họ, dân chúng không thể đến gần. Trung đoàn cũn v có một bộ phận đi trực, đã thực hành hàng loạt các hoạt động nghiệp vụ, báo đảm kiểm soát các ngã gác trong khu vực và còn ngoài. Trung úy và toán cũn v đã lên Tây Nguyên trực hai hôm. Lúc này là giờ "vàng".

Máy bay chở bên Mạnh, Dũng từ Hà Nội đến một sân bay nhỏ ở miền núi vào khoảng 11 giờ sáng. Máy bay bắt đầu bay lượn, nghiêng bên phải, đảo bên trái. Nó gầm rú như một con bò nỉ gợn rợn và xuống sân bay.

Các quan chức đều tinh áo mũ chôn t với những bó hoa tươi đẹp đang chờ đợi.

Vài phút sau, Dũng, Mạnh mặc những bộ complet tuy t h o l n l t b c xuống th m đ.

D ng nh không có gì ph i b n tâm, t t c t i c i. Nh ng đôi m t viên Trung úy xoáy vào b n h . Ai hi u đ c cái nhìn đó, s c căng th ng nh làm v tung l ng ng c, ông g ng s c kìm hãm, tr c s thù đ ch ch còn d a vào b n năng không s h i tr c công vi c c a mình, trong khi b n M nh, Dũng qua nh ng qui t c th ng l ... R i lên xe đ n n i đ bu i y n ti c tr a, do bí th t nh y kho n đ i.

Dừng đi tr c, nhanh nh ch p m t mũi ki m chém bay đ u, máu ph t lên tr i m y th c nh vôi n c, M nh kinh hoàng ch y v p ngã ăn m t phát đ n vào đ u óc ph t tung tóe, Tr ng b m t nhát ki m ch đôi, b xu ng hai m t l i ra ngoài. B n c n v chung quanh lynch quynh không bi t làm sao. Vì s vi c x y ra quá b t ng ho ng h t g p gáp không k p tr tay.

Tin M nh, Dũng, Tr ng b gi t Lâm Đ ng, B o L c các dân t c thi u s vui m ng, gi ng nh m t con chồn tinh, chuyên phá h i mùa màng, ăn th t dân lành, v a b m t hi p sĩ nào đó gi t ch t.

Ti ng C ng Chiêng nh thác đ , đá lẫn, cây rung, r ng chuy n, gió gào, chim hót, v n kêu, gi ng nh m t b n h p âm r n ràng, r c l a cu n cu n trong không gian b t ngàn.

C ng chiêng cái h n âm nh c đ c thù c a Tây Nguyên vang v ng kh p núi r ng, hòa vào ti ng thác đ , ti ng su i reo cu n cu n vào s ng núi la đà, t a r ng kh p các nhà sàn, nhà r ng, nhà dài hòa nh p vào h n sông núi xu ng đ ng b ng trong ngày đó lan ra c n c, ch nào cũng vang lên ti ng tr ng ti ng nh c, huyền ảo ti ng ca đi u múa vui m ng sung s ng nh n nhàng. Vào bu i chi u ng i ta t ch c ti c tùng ca múa ăn m ng kéo dài thâu đêm, ng i ta đ t hình n m ác qu H Chí Minh, t ng tr ng cho s c chi n đ u c a toàn dân Vi t Nam. Khi đ t hình n m ng i ta hò reo r m tr i đ t. Vi c đ t hình n m còn có ý nghĩa t ng tr ng cho tinh th n “thi n h u thi n ác, ác gi ác báo”(4). Các nhà th , nhà chùa, đ u kéo chuông. Linh m c, tăng ni m t m y đ u r ng r nh v a m i đ c gi i thoát. Ph t t và giáo dân ôm nhau nh y múa.

T t c m i ng i Vi t Nam t già đ n tr đ u vui m ng gi ng nh không khí T t, H i. T nh ng con đ ng l n đ n ngổ h m, ch nào cũng ca múa. Các thành ph xe c đ i l i t p n p, ng i đông nh nê m, đèn n n sáng tr ng th p thâu đêm đ n sáng.

Tin M nh, Dũng b gi t “cu c chi n ác qu hoàn toàn th ng l i.” Khi ng i dân đã đ ng lo t

đ ng d y, thì s c m nh vô cùng to l n, và nh hi u ng Domino, m t con c đ đã kéo theo hàng lo t con c khác cũng v y, gi ng nh c xe, ch c n tháo m t con c c c xe s p đ .

C th gi i vui m ng tr c nh ng bi n chuy n chính tr Vi t Nam. Trong khi l h i ăn m ng v n t ng b ng t các th tr n l n nh , ng i ta đ ng vũ đài t m th i đ đ bi u di n nh ng bài ca c truy n, các đ u múa dân gian vui v ch a t ng th y. Nhi u n i ng i ta hóa trang bôi v cho m t ng i nào đó thành hình qu , nh y múa lung tung, đánh phá mi u đ ng, dân trí, dân khí tan hoang, m t h i sau đó, m t ti ng hô đ ng tr i: “Phúc đ n qu đ i”(5) v a hô v a đ p ác qu . Cùng th i gian y, ng i Vi t kh p n i trên th gi i m ti c ăn m ng, có nhi u ng i không c m đ c n c m t vì quá sung s ng. Trong khung c nh này, các hăng thông t n l n, các t báo l n, các đài truy n hình n c ngoài đ ng lo t đ a tin Dũng, M nh b gi t.

trong n c báo chí bùng v , “trăm hoa đua n , trăm nhà đua ti ng. (6)” Sau th i gian ng m đ ng nu t cay kéo dài n a th k !

700 t báo đ ng lo t đ a tin Dũng, M nh, Tr ng b gi t... Có l gi i báo chí Vi t Nam là vui m ng sung s ng nh t. Sung s ng, vui m ng không th dùng ngôn t di n t đ c h t “B t kh thuy t” (trong kinh nhà Ph t, không dùng l i nói h t đ c).

Sáng hôm sau ng i ta đ a tin, t ng Giáp tr c khi nh m m t t b đ ng c ng s n. Hà N i, Sài Gòn các thùng rác đ y nh ng th đ ng. Nh ng ng i đ c dân c t m th i coi vi c n c: th hi n trí tu , bi u hi n s hi u bi t và th ng yêu tái nh p truy n th ng bao dung c a ông cha. Đ c ng c kh i đoàn k t toàn dân, nên tuy t nhiên không có m t cu c tr thù, c dân t c thành m t kh i. Nhi u ng i T u t đ ng ra đi r i kh i Vi t Nam.

Tr n Nhu

Chú thích:

1 - L ch s Vi t Nam t p II, tr 110-116, NXB Hà N i 2003.

2 - Hò Cơm Đào sang thăm Việt Nam 2005. Địch diện vẫn trộm cướp cướp hời Hà Nội.

3 – Kinh thi trong thiên Bức Sơn, Tập Tiếu Nhã.

4- “Thiên hạ thi nhân ác, ác giả ác báo” được trong truyện thơ ngạn ngữ của người dân Đàng, Tập Thơ p
Thơ ng có nguồn gốc s thi Rammayana và cùng có một truyện thuyết nói “tốt đền”, diện lại câu
truyện mới ngày chiến đấu ác liệt của người anh hùng Rama với ác quỷ. Chàng đã chiến thắng
vào ngày thơ mới và người anh hùng được nhân dân chào đón nồng nhiệt.

5- “Phúc đến quỉ đi” được trong truyện thuyết “Tốt đánh quỉ của người Nhật Bản” hay đuổi quỉ !
Tập này thơ ng được tổ chức vào các thời điểm lập Xuân, lập Hạ, lập Đông, lập Thu. Người Nhật
Bản tin rằng đã xưa đuổi được ma quỷ là đón phúc lành vào nhà.

6- “Trăm hoa đua nở, trăm nhà đua tiếng” là danh ngôn câu ch Hán: “Bách hoa tị phóng, bách
gia tranh minh” là một câu mà các nhà học giả đời Hán đưa ra để ví a ca tụng, ví a tị luyến tiến
nên văn học cổ đại Trung Quốc, sáng ngời trong mỹ thuật.